

„Csak epilogust ne! kérlek; egy ilyen játék nem szorul mentségre.”
(Arany János–Shakespeare-fordítás)

Bármely nagyszerű alkotásra ráillenek Shakespeare sorai.

Nincs ez másképpen ezzel a válogatással sem, amelyet most a kezében tart a Kedves Olvasó.

Nem szorul utószóra, záróbeszédre, utóhangra, végszóra, utóíratra, utószóra, vagyis epilógusra.

Amiért mégis fontosnak tartok néhány észrevételt, annak oka nem a válogatott tanulmányokhoz, hanem a kiváltott hatásukhoz kapcsolódik.

Két évtizede, 20 éve, hogy akkor még fiatal határőr tiszték (Zámbó Péter, Gaál Gyula, Hautzinger Zoltán) elhatározták: szerény lehetőségeikkel maguk is hozzá akarnak járulni a hadtudomány és a kialakulóban lévő rendészettudomány műveléséhez. A László naphoz köthető konferencia-sorozat, a Határőrség védőszentjéhez, Szent Lászlóhoz igazodott, nem csak időpontját, de tartalmi meghatározottságát tekintve is. Aztán csatlakoztak a többi szentek, Szent György által a rendőrség, Szent Adorján által a büntetés-végrehajtás, Szent Flórián által a katasztrófavédelem, és Szent Máté által a vámosok és a pénzügyőrök.

Az elmúlt 20 esztendőben a pécsi konferenciák a rendészettudomány legrangosabb tudományos eseményeivé váltak. A szervezők, a konferenciákon elhangzott előadásokat a Pécsi Határőr Tudományos Közlemények minden évben kiadott kötetében rendezték össze. Bónuszként megjelent az első tíz év válogatása, és most másodikként, a második tíz év jelentős munkáit megjelentető kiadvány. Minden válogatással szemben lehet hiányérzetünk, hiszen szellemi gazdagságunkat mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a rendészet-tudományi gondolkodásra legnagyobb hatást gyakorló publikációk közül sok nem fért bele ebbe a válogatásba se.

Vigyázzatok szervezők és szerkesztők, olyan nagy tekintélyre tett szert a pécsi konferencia-sorozat, hogy ott előadni rangot jelent, és az évtizedes válogatásban is megjelenni: igazi tekintélyt. Akik kényszerű takarékosági okokból ki is maradtak a válogatásból, ne érezzenek leminősítést. Munkájuk szerves részévé vált az idézhető rendészet-tudományi szakirodalomnak.

A rendészettudomány napjainkra elfoglalta méltó helyét a tudományok rendszerében. E helyfoglalásban kitüntető szerepe volt a Szent László napi konferenciáknak. Az a szigorú szakmai és tudományos szemlélet, amely távol tartotta a konferenciákat a politikai érdekektől, de még a politikai áthallásoktól is, jelentős mértékben járult hozzá társadalmunk és rendvédelmi szerveink szellemi higiéniájának megóvásához.

Kívánom, hogy a szervezőknek legyen még kitartásuk a harmadik évtizedes válogatás kiadásához is.

Dr. Janza Frigyes ny. rendőr vezérőrnagy
címzetes egyetemi tanár
BM Oktatási Főszemlélő